

hvorefter der den 24. marts er iværksat frigørelseskonflikt med den virkning, at overenskomsterne er bortfaldet. Disse overenskomster fornyes indtil den 1. marts 1987 på de vilkår, der er angivet i §§ 2-3 og §§ 8-9.

Til § 2

Forslaget omfatter den del af overenskomsterne, der betegnes som normallønoverenskomster. Sondringen mellem normallønoverenskomster og minimallønoverenskomster følger den sædvanlige overenskomstretlige sondring mellem de to overenskomststyper, jfr. således opbygningen af en række mæglingsforslag fra forligsmanden fra tidligere år.

Det foreslås, at parterne det første år kan aftale forbedringer indenfor en pulje på 2 pct. og for det andet år forbedringer indenfor en pulje på 1,5 pct. Hertil kommer kompensationen for arbejdstidsnedsættelsen efter § 9.

Til § 3

Forslaget omfatter den del af overenskomsterne, der betegnes som minimallønoverenskomster, jfr. bemærkningerne til § 2. Disse overenskomster er bl.a. karakteriseret ved, at lønforhøjelser aftales i løbet af overenskomstperioden mellem den enkelte virksomhed og dennes medarbejdere.

Adgangen til lokale forhandlinger om lønforbedringer bevares. Det er dog naturligvis regeringens sigte, at lønudviklingen på disse områder foregår indenfor de samme snævre rammer, som gælder for det øvrige arbejdsmarked, og derfor foreslås det, at den adgang, der har været i den sidste overenskomstperiode for virksomhederne til at begrænse lønudviklingen, bevares i den kommende 2 års periode og således, at adgangen til at begrænse lønudviklingen udtrykkeligt betyder en begrænsning til højst 2 pct. det første år og 1,5 pct. det andet år indenfor det pågældende overenskomstområde.

Ved en sådan begrænsning af lønudviklingen på den enkelte virksomhed skal ikke medregnes virkningerne af kompensationen efter § 9, som følger af arbejdstidsnedsættelsen efter § 8.

Det foreslås endvidere, at adgangen for den enkelte lønmodtager eller grupper af lønmodtagere til at forhandle ændring af løn eller betalingsgrundlag for akkorder m.v. begrænses til én gang for hvert af de år, overenskomsten fornyes. Derimod er forslaget ikke til hinder for, at den årlige forhandling finder sted på forskellige tidspunkter

for de enkelte lønmodtagere eller grupper af lønmodtagere. Med de to anførte forskelle vil der i øvrigt være tale om en videreførelse af retstilstanden fra den sidste overenskomstperiode.

Til § 4

Forslaget omfatter alle andre overenskomster på det private arbejdsmarked end dem, der er indgået mellem LO og Dansk Arbejdsgiverforening, og som er omfattet af § 1.

Stk. 1 omfatter de overenskomster, der stadig er gældende, enten fordi de ikke er opsagt, eller fordi de, uanset om de er opsagt, stadig anvendes, fordi frigørelseskonflikt ikke er iværksat. Forslaget omfatter ikke gældende overenskomster, der først kan opsiges til et tidspunkt, der ligger efter 31. marts 1986.

Stk. 2 omfatter overenskomster, der er bortfaldet efter 28. februar 1985, enten fordi der er iværksat frigørelseskonflikt på området, eller fordi de er opsagt, og der ikke i overenskomsten eller hovedaftalen på det pågældende område er hjemmel til at anvende overenskomsten efter udløbstidspunktet.

De af § 4 omfattede overenskomster forlænges respektive fornyes for en 2-årig periode fra det tidspunkt, hvortil de er opsagt eller kan opsiges. De forlænges på samme vilkår, som gælder for overenskomster omfattet af § 1.

For overenskomster omfattet af stk. 1, kan ændringerne tidligst have virkning fra begyndelsen af det første år, hvormed de er forlænget.

For overenskomster omfattet af stk. 2, kan ændringerne, jfr. § 14, stk. 2, tidligst have virkning fra det tidspunkt, hvor iværksatte konflikter ophører, eller hvor konflikt ikke har været iværksat fra lovens ikrafttræden.

Til § 5

Forslaget omfatter kollektive overenskomster og aftaler i den offentlige sektor, jfr. i øvrigt herom bemærkningerne til § 4.

Den foreslåede samlede forhøjelse af lønniveauet for de offentligt ansatte er ligesom for de privat ansatte 2 pct. det første år og 1,5 pct. det andet år.

Af forhøjelsen i den offentlige sektor foreslås de 0,5 pct. anvendt til ændringer af speciel karakter, herunder omklassificeringer. Anvendelsen af de 0,5 pct. forudsættes – som det også skete i 1979 i henhold til den daværende forlængelseslov – fastlagt i tre paritetisk sammensatte nævn.